

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 62

гр. Търговище, 28.02.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ, I СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ТАТЯНА Д. ДАСКАЛОВА

Членове: МИЛЕН ИВ. СТОЙЧЕВ
БОРИС Д. ЦАРЧИНСКИ

като разгледа докладваното от БОРИС Д. ЦАРЧИНСКИ Въззивно гражданско дело № 20223500500040 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 437 ГПК.

Образувано е по повод постъпила частна жалба от С.Ю. чрез адв. Н.Н. срещу отказа на ЧСИ Анелия Загорова да прекрати принудителното изпълнение по изпълнително дело № 20127690400929 и да издаде постановление за прекратяване на изпълнителното производство. Жалбоподателката описва предишни свои жалби срещу действия на ЧСИ по делото и какви решения са били постановени от съда. Също така, жалбоподателката сочи, че ЧСИ е насрочил нова публична продажба на недвижим имот в гр. Попово, за което действие на ЧСИ тя не е уведомена. На последно място, С.Ю. сочи, че две нейни частни жалби срещу мълчалив отказ на ЧСИ Загорова за прекратяване на изпълнителното производство и срещу насрочения опис на имота не са изпратени на Окръжен съд – Търговище за произнасяне по тях. Конкретни основания за прекратяване на производството и съображения за това не се сочат в жалбата.

Препис от жалбата е връчен на вискателя Банка ДСК ЕАД. Той посочва в отговора си, че така подадената жалба е недопустима и неоснователна. С изложените съображения длъжникът се домогва да докаже наличието на основание за прекратяване по чл. 433, ал. 1, т. 5 ГПК, каквото според вискателя не е налице в случая. Също така вискателят твърди, че евентуалното прекратяване на изпълнителното производство не касае материалното му право на вземането спрямо длъжника и би довело до образуването на ново изпълнително производство и генерирането на допълнителни разноски в негова тежест.

По реда на чл. 436, ал. 3, изр. 2 ГПК е изложено писмено обяснение от

ЧСИ по обжалваното действие, като са описани хронологично действията по изпълнителното дело до момента без да се посочва становище по основателността на жалбата от длъжника.

Съдът след като анализира доказателствата в тяхната съвкупност и поотделно, като съобрази аргументите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Изпълнително дело № 20127690400929 година по описа на ЧСИ А. Загорова от гр. Търговище, е образувано въз основа на изпълнителен лист издаден по ч.гр.д. №713/2011 г. на Районен съд-Попово, за дължими суми, възникнали на основание договор за кредит от 08.11.2002 г., лихви, разноси по ИЛ, както и разноси в изпълнителното производство. Изпълнителното производство при ЧСИ е образувано на 08.11.2012 г., като с образуването на ИД, вискателят е поискал принудителното изпълнение да се насочи към ипотекиран недвижим имот на длъжниците, а именно: самостоятелен обект в сграда, представляващ жилище - АПАРТАМЕНТ № 10, заснет с идентификатор № *****, с административен адрес [населено място]Имотът е продаден на публична продажба с постановление за възлагане от 07.11.2016 г., влязло в законна сила на 31.08.2017 г. По молба на Банка ДСК ЕАД е насрочен опис на друг недвижим имот собственост на длъжниците, а именно: 44,20 идеални части от 164,20 кв.м. от недвижим имот, находящ се в [населено място], представляващ ЕДНОЕТАЖНА МАСИВНА СГРАДА - ТЪРГОВСКИ ОБЕКТ „Бърза закуска“, изградена на основание учредено право на строеж върху държавна земя, съставляващ поземлен имот № 3***, в квартал 111 по плана на гр. П.. Описът е извършен на 07.06.2017 г. Присъствалите и подписали протокола за опис длъжници, не са направили възражение на осн. чл. 444, т. 7 от ГПК, както и не са представили доказателства във връзка с това. Според удостоверение за данъчната оценка на Община П., към 25.10.2016 г, предназначението на НИ е за търговски обект, а не за жилищен такъв. От документите по делото е видно, че изпълнението не е насочено към жилище на длъжниците.

От 2017 г. са насрочвани публични продажби на имота, обявявани за нестанапи поради неявяване на наддавачи. По повод идентични жалби на длъжниците, ТОС се е произнесъл с определения от 11.12. 2017 г. и 30.05. 2018 г., 28.09. 2018 г., 21.11. 2018 г., като оставя без уважение същите. С молби длъжникът моли за отмяна на насрочените публични продажби, като се позовава на чл. 444, т. 7 от ГПК, както и на чл. 433, ал. 1, т. 5 от ГПК, тъй като посоченото имущество не може да бъде продадено. На длъжника са изпращани съобщения по повод на исканията му за прекратяване на изпълнителното производство, че същите са неоснователни. С решение № 90/12.06.2019 г. на ОС - Търговище, съдът дава указания на ЧСИ да се извърши проверка относно наличието на друго секвестрируемо имущество на длъжника, чрез предприемане на действия по осъществяване процедурата по чл. 448, ал. 1-2 ГПК. ЧСИ е изпратил искане от 14.06.2019 г. до РС-Попово съгласно чл. 448, ал. 1 ГПК и длъжникът е заявил, че притежава жилище и

търговски обект. С протокол от 12.06.2020 г. РС-Попово е прекратил производството по гр.д. №512/19 г. С молба от 06.10.2020 г., взыскателят е поискал насрочване на нова ПП на търговски обект и такава е насрочена от 18.11.2020 г. до 18.12.2020 г. и е обявена за нестана. С определение на ТОС от 22.12.2020 г. по в.гр.д. № 325/2020 г., делото е върнато на ЧСИ за произнасяне по искането на длъжника за прекратяване на изпълнителното производство на осн. чл. 433, ал. 1, т. 5 от ГПК и след като е извършен нов оглед и опис в имота, находящ се в [населено място], за установяване твърденията на длъжника, че част от същия представлява несеквестрируемо жилище. С помощта на вещо лице П. Т., с протокол от 03.02.2021 г. е установено, че имотът, предмет на публична продажба, е търговски обект „Бърза закуска“, който не представлява жилище. Той е отделен от жилищната част. С постановление от 05.02.2021 г. ЧСИ е постановил, че не са налице основанията на чл. 433, ал. 1, т. 5 от ГПК. Срещу това постановление, както и срещу насрочването на опис на недвижимия имот в [населено място] С.Ю. е подала частни жалби, съответно на 24.01.2021 г. и 25.01.2021 г., като същите са оставени без уважение с Решение №4/18.03.2021 г. по в. гр. д. № 20213500500056. С молба от 23.09.2021 г., взыскателят е поискал насрочване на нова ПП на търговския обект. Такава е насрочена от 21.12.2021 г. до 21.01.2022 г. За насрочването на публичната продажба е изпратено съобщение чрез Български пощи ЕАД до С.Ю. на 08.12.2021 г., като пратката е отбелязана като непотърсена. Публичната продажба е обявена за нестана с протокол от 24.01.2022 г.

При така описаната фактическа обстановка, съдът намира за установено от правна страна следното:

Жалбата е депозирана в срока по чл. 436, ал. 1 ГПК, от правоимащо лице. Оспорва се действие на съдебния изпълнител, което подлежи на обжалване – отказа да се прекрати изпълнителното производство (чл. 435, ал. 2, т. 6 ГПК). В случая обаче липсва отправено искане за прекратяване на производството до съдебния изпълнител, както и изрично произнасяне на ЧСИ по такова искане. Поради това подадената частна жалба следва да бъде оставена без разглеждане като недопустима, поради липса на предмет на обжалване. Жалбата следва да бъде върната на ЧСИ Загорова за произнасяне по искането за прекратяване на изпълнителното производство, обективизирано в нея.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ като недопустима частна жалба от С.Ю. чрез адв. Н.Н. срещу отказа на ЧСИ Анелия Загорова да прекрати принудителното изпълнение по изпълнително дело № 20127690400929 и да издаде постановление за прекратяване на изпълнителното производство,

ПРЕКРАТЯВА производството по в.гр.д. № 40/2022 г. по описа на ОС-Търговище и

ВРЪЩА частната жалба депозирана от С.Ю. чрез адв. Н.Н. на ЧСИ Анелия Загорова, рег. № 769 на КЧСИ, с указание за произнасяне с изричен акт по искането на длъжника за прекратяване на изпълнителното производство и издаването на постановление за прекратяването му.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване в едноседмичен срок от връчването му с частна жалба пред Апелативен съд – Варна.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____